

Arrest

nr. 304 077 van 28 maart 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. VANDERHAEGEN
Berckmansstraat 89
1060 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 24 juli 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 juni 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 februari 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 maart 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. SWERTS, die *loco* advocaat E. VANDERHAEGEN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die verklaart de Ethiopische nationaliteit te bezitten, diende een verzoek om internationale bescherming in op 12 juli 2022.

1.2. Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'het CGVS'), hoorde verzoeker op 12 december 2022. Verzoeker werd daarbij bijgestaan door een tolk die het Amhaars machtig is en zijn advocaat was daarbij aanwezig.

1.3. Op 15 juni 2023 nam de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna 'de commissaris-generaal') de bestreden beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus die luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaart een Ethiopisch staatsburger te zijn geboren te Adigrat. U bent van Tigrayan origine. Toen u vijf jaar oud was werd u door uw tante aan moederszijde meegenomen naar Addis Abeba. Uw ouders zijn overleden. U heeft één broer. U maakte uw middelbaar onderwijs niet af en begon te werken in de verkoop van tweedehands meubelen en als tussenpersoon in immobiliën. In 2018 ontmoette u uw vrouw, M. K. T. (CGVS-kenmerk [...]). In oktober 2019 zijn jullie traditioneel gehuwd. Uw vader was vrachtwagenchauffeur maar toen het conflict met Tigray uitbrak sloot hij zich aan bij de strijders van Tigray. U verklaart omwille van de activiteiten van uw vader en uw etnische achtergrond sinds mei 2021 geïdendeerd te zijn geweest. U werd beschuldigd van het feit dat uw vader een actief strijder zou zijn en om die reden opgepakt. U werd 25 dagen vastgehouden in het politiekantoor en vervolgens vrijgelaten. Daarna werd u na tien dagen, in juni 2021, opnieuw en zonder aanwijsbare reden opgepakt en weer 20 dagen vastgehouden in een politiekantoor. U werd gevraagd andere Tigrayans in Addis Abeba aan te wijzen. U werd opnieuw vrijgelaten maar een maand en tien dagen later kwam de politie 's nachts u thuis oppakken. U bleef 45 dagen opgesloten op een onbekende plaats. U meent deze keer puur op basis van uw etnie te zijn gearresteerd. U verklaart gefolterd te zijn geweest tijdens deze detentie. U wist te ontsnappen. U ging naar een vriend en bleef tien dagen bij hem alvorens het land te verlaten. U nam een bus naar Gondar en belde van daar uw vrouw. Uw vrouw zou vijf of zes dagen vastgehouden zijn om informatie over u te verschaffen. Nadat zij terug vrij kwam nam zij eveneens een bus naar Gondar. Van daar gingen jullie begin oktober 2021 samen met de bus naar de grens met Soedan. Jullie reisden verder naar Libië en verbleven er zeven maanden. Vervolgens namen jullie een bootje tot in Italië. Jullie reisden verder naar België, waar jullie op 12 juli 2022 een verzoek tot internationale bescherming indienden.

U legt geen documenten neer ter ondersteuning van uw asielaanvraag. De notities van het persoonlijk onderhoud werden u bezorgd op 13 december 2022. Op 23 december 2022 bezorgt uw advocaat het Commissariaat-generaal opmerkingen bij deze notities.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw 'vrees voor vervolging' in de zin van de Geneefse Vluchtelingenconventie of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart te vrezen vervolgd te worden omwille van de activiteiten van uw vader en uw etnische origine. Er kan echter geen geloof worden gehecht aan uw etnische achtergrond en bijgevolg evenmin aan de vervolging die hieruit voort zou zijn gevloeid

De geloofwaardigheid van uw etnische origine wordt in de eerste plaats reeds sterk aan het wankelen gebracht door het feit dat u geen Tigrinya blijkt te spreken, de voertaal in Tigray. U verklaart mensen te kunnen begrijpen als ze Tigrinya spreken maar het zelf niet te spreken. U kent enkel enige eenvoudige groeten en weet tot acht te tellen. Zelfs enige eenvoudige woorden weet u niet te vertalen (notities persoonlijk onderhoud (verder NPO) p.11). Dat u enkel deze uiterst beperkte notie van het Tigrinya weet aan te tonen verbaast. U verklaart namelijk dat u het als kind wel sprak en dat het de eerste taal betreft die u zou gesproken hebben (NPO p.10-11). U verklaart eveneens dat uw ouders beiden Tigrinya spraken en deze taal ook met hen te hebben gesproken. Later zou u voornamelijk Amhaars hebben gesproken met uw vader omdat u het Tigrinya verloor (NPO p.10). Dat u op heden echter zo goed als geen Tigrinya spreekt schaaft echter de geloofwaardigheid van deze verklaringen. Uw verdere verklaringen omtrent uw taalgebruik zijn eveneens opmerkelijk. U verklaart zelfs in Adigrat reeds Amhaars te hebben gesproken met uw ouders omdat er rond het busstation voornamelijk Amhaars zou zijn gesproken en uw moeder in Amhara regio ging werken. Ook uw ouders zouden reeds Amhaars tegen elkaar hebben gesproken (NPO p.10 en p.12). Het is echter opmerkelijk dat zij reeds dan ook Amhaars zouden hebben gesproken enkel omdat in de omgeving ook die taal werd gesproken. **Het gegeven dat u het Tigrinya allerminst machtig bent kan dan ook beschouwd worden als een sterke indicatie voor de ongeloofwaardigheid van de door u aangehaalde Tigrayan etnische achtergrond.**

Voorts weet u allerminst te overtuigen op basis van uw kennis van de cultuur of de regio dat u zelf van Tigray regio afkomstig zou zijn.

U blijkt geen enkele kennis te hebben van de regio waarvan u afkomstig zou zijn. Hoewel geen uitgebreide verklaringen van u worden verwacht op dat vlak aangezien u reeds op uw vijfde de regio zou hebben verlaten (NPO p.5), kan wel enige rudimentaire voeling met de streek verondersteld worden. Temeer aangezien zowel uw vader als uw broer steeds in Adigrat zouden zijn blijven wonen (NPO p.8 en p.12). **Daarbij dient gewezen op het feit dat het opmerkelijk is dat u niet eenduidig bent over wanneer u precies vertrokken zou zijn uit Adigrat.** Waar u voor de Dienst Vreemdelingenzaken aanhaalt op uw tweede reeds Adigrat te hebben verruild voor Addis Abeba (verklaring DVZ vraag 10), blijkt voor het Commissariaat-generaal dat u pas op uw vijfde de stad heeft verlaten. Hoewel het slechts een beperkt verschil betreft blijft het opmerkelijk dat u dit niet duidelijk weet te stellen. **Dit geldt eveneens voor het overlijden van uw moeder.** Voor de Dienst Vreemdelingenzaken verklaart u terzake dat zij overleed in 2007 (verklaring DVZ vraag 13a), om voor het Commissariaat-generaal te beweren dat zij overleed toen u twee jaar oud was, bijgevolg in 2001 (NPO p.8). **Dat u hier niet eenduidig in weet te zijn zorgt er reeds voor dat u geen duidelijk beeld weet te scheppen van uw achtergrond en uw precieze banden met Adigrat.** **Voorts weet u uw geboortestad maar zeer vaagweg te situeren.** Wanneer u wordt gevraagd de stad te situeren geeft u initieel enkel aan dat het in Tigray gelegen is. Wanneer u om meer verduidelijking wordt gevraagd weet u enkel te verklaren dat het op de weg naar Eritrea gelegen is. Wanneer u vervolgens nog een gedetailleerdere situering wordt gevraagd weet u hier niets aan toe te voegen. U verklaart geen idee te hebben hoe ver af de stad gelegen zou zijn van de Eritrese grens, noch weet u enige plaatsen of dorpen in de omgeving van Adigrat te noemen. U verwijst enkel naar Mekele, waar de weg door Adigrat naar toe zou leiden. Waar u nog enige andere informatie verstrekt, meer bepaald een aantal plaatsen in Tigray vernoemt en enige culturele en geschiedkundige elementen aanhaalt (NPO p.27), betreft dit bezwaarlijk gepersonaliseerde en doorleefde informatie. Het betreffen eerder elementen die elkeen in Ethiopië over de regio te horen krijgt, zonder dat u hier ook maar enige bijkomende persoonlijke toetsen aan weet toe te voegen. **Gezien uw familie aanwezig bleef in de stad betreft dit slechts een zeer beknopte beschrijving van de regio en zijn kenmerken. Derhalve weet u aan de hand van deze beschrijving allerminst aan te tonen banden te hebben met de regio.**

Ook wat betreft de gebeurtenissen in Tigray blijft u zeer op de vlakt en kon u bijgevolg ook op die manier niet aantonen enige voeling te hebben met de regio. U blijft daarbij steken in zeer algemene verklaringen omtrent het verloop van het conflict.

U verwijst in het algemeen naar de hongersnood, de gesloten voorzieningen en het gebrek aan medische hulp, water en elektriciteit maar kunt daarbij geen specifieke aanvallen of concrete voorvallen in Adigrat benoemen. Specifiek over Adigrat weet u enkel te verwijzen naar het feit dat vrouwen er seksueel werden aangerand (NPO p.19-20). Dit terwijl u wel familie had die in de regio verbleef. Ook wat betreft de aanwezige spelers in Adigrat legt u weinig specifieke verklaringen af. U verklaart dat de Ethiopische troepen en de strijders van Tigray actief waren in Adigrat. Enkel wanneer u specifiek gevraagd wordt naar de aanwezigheid van Eritrese troepen, werpt u op dat ook zij in de regio aanwezig waren (NPO p.20). U bent echter niet op de hoogte dat zij ook de controle over de stad overnamen. Wanneer u wordt gevraagd wie de controle had over de stad verwijst u enkel naar de federale Ethiopische troepen. U beweert dat zij steeds de controle behielden over de stad (NPO p.20-21). Dit terwijl uit informatie beschikbaar bij het Commissariaat-generaal en toegevoegd aan het administratief dossier (Nova News – Ethiopia: Eritrean forces enter Tigrè from the northern border, Adigrat bombed – 07.09.2022) blijkt dat het net de Eritrese troepen waren die de controle overnamen over de stad en er de meeste slachtoffers maakten. **Dat u zodanig op de vlakte blijft en de aanwezigheid van Eritrea en zelfs hun controle over de stad niet spontaan zou opwerpen schaadt opnieuw uw geloofwaardigheid persoonlijk banden te onderhouden met deze regio.**

Tot slot weet u ook op basis van uw verklaringen omtrent de vervolgingsfeiten die u zou hebben gekend niet te overtuigen uit Tigray afkomstig te zijn. U verklaart vervolgd te zijn omwille van uw etnische achtergrond en omwille van uw vader en zijn activiteiten tijdens de oorlog. U verklaart dat er geen andere redenen waren voor uw vervolging (NPO p.23). **Ook hier is de informatie die u kan verschaffen zo beperkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door u aangehaalde feiten.** Uw vader zou vroeger een vrijheidsstrijder zijn geweest en om die reden nog steeds onder de aandacht staan van de federale autoriteiten.

Buiten zijn voormalige activiteiten weet u echter niet aan te tonen hoe uw vader op heden nog steeds hun aandacht zou hebben getrokken. U verklaart dat de huidige overheid op de hoogte is van zijn voormalige activiteiten en dat 'iedereen' weet dat hij een strijder was (NPO p.23). U heeft het daarbij echter over de voormalige administratie en weet niet aan te geven hoe huidige overheidsfunctionarissen uw vader zouden

kennen (NPO p.24). Wanneer hierop wordt doorgevraagd blijkt dat slechts één persoon binnen de lokale administratie uw vader zou kennen. Deze persoon zou u of uw vader voordien nooit enige problemen hebben bezorgd (NPO p.25). U weet voorts niets te verduidelijken hoe de lokale autoriteiten op de hoogte zouden zijn geweest van het feit dat uw vader zich op vandaag opnieuw bij de strijd zou hebben aangesloten (NPO p.29-30). U blijft steken in de loutere verklaring dat het geweten zal zijn. **Zodoende weet u niet aan te tonen op welke manier uw vader zou gezocht worden en hoe dat er vervolgens voor gezorgd zou hebben dat ook u de aandacht zou hebben getrokken.** Zeker aangezien uw vader niet bij u inwoonde en u verklaart zelf allerm minst politiek actief te zijn (NPO p.18). Zelfs uw vader zou voor de oorlog uitbraak niet politiek actief zijn geweest (NPO p.18). Evenmin wist u te overtuigen dat u louter op basis van uw etnie de aandacht zou hebben getrokken. U verklaart dat de etnie vermeld staat op de identiteitskaart en dat in de buurt geweten was dat u van Tigray afkomstig was maar weet daarbuiten geen enkel element aan te halen waaruit uw afkomst zou kunnen afgeleid worden. U groeide namelijk op in Addis Abeba en spreekt enkel Amhaars. **Niet alleen weet u niet hoe uw vader gekend zou zijn bij de federale overheid, evenmin weet u om welke reden hij hun aandacht zou hebben getrokken.** U verklaart dat zij specifiek naar u op zoek waren omwille van uw vader (NPO p.30), maar u weet echter niet te verduidelijken wat zij precies van uw vader wilden of waarvan zij hem juist beschuldigden. U weet geenszins te verduidelijken om welke reden uw vader zo gewild was door de Ethiopische autoriteiten (NPO p.26). Evenmin weet u waarom dit specifiek in mei 2021 zou zijn begonnen, u verklaart namelijk voordien geen problemen te hebben gekend en weet daarbij enkel naar de algemene situatie te verwijzen (NPO p.26). Ook in deze zijn uw verklaringen derhalve zodanig weinig gepersonaliseerd dat hier geen geloof aan kan worden gehecht. **Het feit dat u geenszins weet te overtuigen met betrekking tot de vervolging die u zou hebben gekend zorgt er voor dat ook etnische achtergrond sterk betwijfeld kan worden.**

U legt verder geen documenten neer om uw verzoek te staven. Het feit dat u geen enkel document neerlegt om uw relaas of uw achtergrond aan te tonen getuigt evenmin van enige inspanningen om het Commissariaatgeneraal hier een duidelijk zicht op te bieden. U verklaart nochtans over een identiteitskaart te hebben beschikt maar deze te hebben achtergelaten in Ethiopië (NPO p.22). De **opmerkingen bij de notities** die uw advocaat het Commissariaat-generaal bezorgt betreffen verder enkel het gehoor van uw vrouw.

Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uw hoofd een “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen.

Tot slot kan er opgemerkt worden dat uit de informatie waarover het Commissariaatgeneraal beschikt (zie **COI Focus “ETHIOPIE. De algemene situatie in Addis Abeba” van 10 maart 2022**, (beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_ethiopie_de_algemene_situatie_in_addis_abeba_20220328.pdf), blijkt dat de veiligheidssituatie in de hoofdstad Addis Abeba over het algemeen goed is, ondanks bestaande politieke spanningen en het geweld in verschillende regio's van het land. In november 2020 brak een conflict uit in de regio Tigray nadat het Ethiopische federale leger er – met de steun van Amhaarse regionale troepen en milities en het Eritrese leger – binnenviel. Eind oktober 2021 vallen Dessie en Kombolcha, twee steden in de regio Amhara gelegen op de hoofdweg tussen de haven van Djibouti en Addis Abeba, in handen van de Tigray-troepen. Nadat de Tigray-troepen en het OLA (Oromo Liberation Army) – die in augustus 2021 een alliantie aangaan – de hoofdstad naderen, kondigt de federale regering op 2 november 2021 de nationale noodtoestand af. Een massale mobilisatiecampagne, de inzet van drones en de aanwezigheid van premier Abiy Ahmed aan de frontlijn doen het tij keren. De federale troepen en hun bondgenoten slagen erin een reeks steden te heroveren op de Tigray-troepen, die zich begin december 2021 terugtrekken naar de regio Tigray terwijl de Oromo-strijders zich meer concentreren op het westen en het zuiden van de regio Oromia. Hiermee ebt de dreiging van vijandelijkheden in Addis Abeba weg en op 15 februari 2022 wordt de nationale noodtoestand opgeheven.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er in de hoofdstad Addis Abeba actueel geen internationaal of binnenlands gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Actueel bestaat er voor burgers in de hoofdstad Addis Abeba aldus geen reëel risico om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris op het feit dat ook in hoofde van uw echtgenote (CGVS-kenmerk [...]) een beslissing werd genomen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus."

2. Het verzoekschrift

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, 2 van het Vluchtelingenverdrag, van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en volgende van de Vreemdelingenwet, van het zorgvuldigheidsbeginsel, van de motiveringsplicht, meer bepaald de artikelen 2 en 3 van de uitdrukkelijke motiveringswet van 29 juli 1991 en van artikel 62 van de Vreemdelingenwet en een beoordelingsfout.

Verzoeker houdt eerst een theoretisch betoog over de principes die ten grondslag liggen aan de beoordeling van de nood aan internationale bescherming en gaat vervolgens op de argumenten van de bestreden beslissing.

Inzake de geloofwaardigheid van zijn Tigrayan- etnie stelt verzoeker dat hier wel geloof moet worden aan gehecht. Hij zet uiteen dat hij werd geconfronteerd met de moeilijkheid dat hij heel jong was toen hij Adigrat verliet en opgegroeid is in Addis Abeba waardoor zijn voeling met de Tigrayan- etnie automatisch beperkter is dan voor iemand die van kleins af aan en zijn hele leven in Tigray geleefd heeft. De tegenstrijdigheid over de leeftijd waarop hij Adigrat verliet, 3 of 5 jaar, is volgens verzoeker verwaarloosbaar aangezien hij in beide gevallen nog te jong was om concrete herinneringen te hebben aan zijn geboortestad. De tegenstrijdigheid inzake het jaar waarin zijn moeder overleden is heeft betrekking op informatie die in een onderdeel van de notities van het interview bij de DVZ staat waar hij geen kopie van kreeg, waardoor hij niet kon nagaan of alles correct genoteerd werd. Deze tegenstrijdigheden zijn niet doorslaggevend. Hij citeert vervolgens uit een arrest van de Raad van 5 augustus 2010 en stelt dat deze redenering per analogie toepasbaar is op hem die geen enkele concrete herinnering heeft aan zijn leven in Adigrat en enkel kan vertellen wat hij weet vanuit de context waarin hij is opgegroeid op basis van de informatie die hem werd doorgegeven. Verzoeker betoogt dat uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat hij een zeer concrete kennis heeft van bepaalde zaken over zijn vroegere woonplaats en de Tigray- etnie. Zijn desbetreffende verklaringen in de notities van het persoonlijk onderhoud citerend wijst verzoeker op het feit dat hij zeer specifiek kon aangeven dat hij in Adigrat in de buurt van het busstation woonde en dat achter hun huis het Shewit hotel was, wat ook bevestigd wordt door het ingezoomd plan van Adigrat in stuk 7; naar het feit dat hij aangaf dat zijn huis in (...) gelegen is en uit een casestudie die online werd gevonden blijkt dat Adigrat effectief uit zes kebelles bestaat (stuk 8, p. 3), dat hij eveneens kon aangeven dat Adigrat op de weg naar Eritrea ligt en dat hij dit niet geografisch nauwkeuriger kon situeren omdat hij nooit terugkeerde naar zijn geboortestad maar zijn hele leven in Addis Abeba bleef, dat hij kon aangeven dat op 300 meter van zijn huis in Adigrat een district Piazza was gelegen, zijnde een centraal punt met muziekwinkels en klerenwinkels, wat ook bevestigd wordt door een opzoeking op Google maps (stuk 9), dat hij kon aangeven dat de feestdag Meskel erg gevierd worden, wat ook blijkt uit een Facebookpost (stuk 10), dat hij aangaf dat er een universiteit is in Adigrat en een kathedraal die dichtbij verzoekers vroegere woonplaats gelegen is en bij de piazza (stuk 12), dat hij uitgebreide verklaringen kon afleggen over de activiteiten van zijn vader, inclusief zijn activiteiten als strijder bij de TDF in Kola Tembien, dat hij een zeer concreet voorbeeld kon geven van Tigray-vrienden die problemen kenden omwille van hun etnie, dat hij kon aangeven in welke wijk in Addis Abeba de meest Tigreërs verblijven, dat Tigreërs gekend zijn voor hun gevecht haar en traditionele kledij en dat Adigrat specifiek gekend staat voor het gerecht thilo en eveneens zonder moeite Tigrese dansen en instrumenten kon opnoemen, dat hij de kathedraal van onze heilige Maria van Zion en het monument in Aksum en het verhaal achter de Obelisk van Aksum kon geven, dat hij wist te vertellen dat Tigreërs markeringen aanbrengen aan hun wenkbrauwen om zichzelf te beschermen tegen het heksenooi.

Wat het feit betreft dat hij amper Tigrinya kan spreken en zijn interview aflegde in het Amhaars, verwijst verzoeker opnieuw naar het feit dat hij opgroeide in Addis Abeba, waar de voertaal het Amhaars is. Hij sprak vroeger wel Tigrinya maar is de taal verleerd doordat hij zijn vormende jaren in een omgeving heeft doorgebracht waar vooral Amhaars werd gesproken. Ook zijn ouders communiceerden in deze taal omdat zijn beiden werkten in verschillende regio's in Ethiopië waar dit de voertaal was. Verzoeker citeert daarbij uit zijn verklaringen en stelt dat onvoldoende rekening werd gehouden met de context waarin hij opgroeide en die verklaart waarom hij het Tigrinya volledig verleerd is. Wat betreft het conflict in Tigray merkt verzoeker op dat hij wel degelijk over een bepaalde kennis beschikt en citeert zijn verklaringen hierover. Dat hij geen concrete incidenten of details kon aanhalen ligt volledig aan het feit dat hij niet aanwezig was in Adigrat tijdens de gebeurtenissen. Hij wist wel dat de Eritrese troepen Adigrat hebben ingenomen en dit getuigt van een voldoende kennis van het conflict. Verzoeker merkt nog op dat op geen enkel moment gepeild werd naar zijn beleving van het conflict in Addis Abeba terwijl dergelijke vragen hadden kunnen aantonen dat hij wel degelijk afkomstig is uit Tigray.

Met betrekking tot zijn identificatie als Tigreër gaf verzoeker aan dat zijn etnie vermeld staat op zijn identiteitskaart, dat ze zijn etniciteit zouden nagaan en dat in de lokale administratie het geweten is dat hij uit Trigray afkomstig is. Hij meent dat de vraag hoe iemand hem kan identificeren als Tigreër weinig relevant is. Wel relevant is dat hij Tigreër is en dat dit een dermate fundamenteel aspect van zijn identiteit is dat van hem niet mag worden geëist dat hij dit zou opgeven. Verzoeker citeert vervolgens uit de UNHCR “Guidelines” inzake het behoren tot een bepaalde sociale groep, waarin de beschermde kenmerken aanpak de meest fundamentele is en stelt dat de commissaris-generaal hieraan voorbijgaat. Met betrekking tot zijn vervolging, de vervolging van zijn echtgenote, de activiteiten van zijn vader en de arrestaties, herhaalt verzoeker dat zijn vader een oud-strijder is en dat hij en zijn echtgenote hierom vervolgd werden. Hij legde uitgebreide verklaringen af over de activiteiten van zijn vader, wat een eerste indicatie van geloofwaardigheid is en stelt dat uit de algemene informatie blijkt dat de situatie uiterst chaotisch was ten tijde van het conflict waarbij hij citeert uit stuk 3. In een dergelijke context verwachten dat verzoeker zeer precies zou kunnen aangeven hoe hij en zijn echtgenote in de aandacht kwamen te staan van de federale overheid is volledig onredelijk en bovendien gaat hij hier wel degelijk een verklaring voor, met name dat mensen uit de lokale administratie op de hoogte waren van de activiteiten van zijn vader. Hij citeert uitvoerig uit zijn verklaringen hierover. Verder betoogt verzoeker dat de commissaris-generaal zijn verklaringen over zijn opeenvolgende arrestaties absoluut niet op hun geloofwaardigheid onderzoekt en hiervan zelfs geen gewag maakt terwijl dit wel een essentieel element is van zijn vluchtrelaas. Hij citeert opnieuw zijn verklaringen hierover en stelt dat zijn arrestatie en detentie een aanzienlijk deel van het persoonlijk onderhoud in beslag namen maar dat de bestreden beslissing hiervan geen gewag maakt. Zijn uitgebreide en doorleefde verklaringen hierover tonen de geloofwaardigheid van zijn relaas aan, zo betoogt verzoeker die tenslotte wijst op artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet en dat *in casu* niet wordt aangetoond dat de vervolging waarvan hij het slachtoffer werd in het verleden zich niet opnieuw zal voordoen in geval van terugkeer naar Ethiopië.

In een derde onderdeel houdt verzoeker een theoretisch betoog over de redenen om internationale bescherming toe te kennen.

Tenslotte gaat verzoeker in op de algemene veiligheidssituatie en de implementatie van het vredesakkoord. Hij wijst op het zeer fragiele karakter van het vredesakkoord van 2 november 2022 en de mogelijkheid dat het conflict heropleeft. Hij citeert ter ondersteuning uit een rapport van Atrocities Watch Africa van juli 2023, waarin onder meer sprake is van blijvende aanvallen van Amhara troepen op etnische Tigreërs en van een voortdurende etnische zuiveringscampagne en waarin geconcludeerd wordt dat de situatie in Tigray nog lang niet opgelost is. Hij wijst er vervolgens op dat de informatie over Tigreërs die terugkeren naar Ethiopië schaars is en dat er nog een blijvend risico is voor verzoeker in geval van terugkeer naar Ethiopië. Verzoeker wijst tenslotte nog op de etnische aard van het conflict en de anti-Tigray propaganda en haatspraak waarvan jarenlang gebruik is gemaakt. Een verwijzing naar het vredesakkoord is bijgevolg onvoldoende om ieder risico op onmenselijke en vernederende behandeling uit te sluiten, meent verzoeker.

Verzoeker vraagt hem te erkennen als vluchteling, in ondergeschikte orde hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en uiterst ondergeschikte orde het dossier terug te verwijzen naar het CGVS voor verder onderzoek.

2.2. Verzoeker voegt volgende stukken toe aan het verzoekschrift:

1. Bestreden beslissing dd. 15 juni 2023;
2. Bewijs van de juridische bijstand;
3. Algemeen Ambtsbericht Ethiopië, november 2022 (uittreksel);
4. Atrocities Watch Africa, “*Ethiopia Watch – Civil Society Monitor of the Cessation of Hostilities Agreement*”, juli 2023;
5. Ethiopia Insight, “*Because of the war, many Tigrayans no longer identify with Ethiopia*”, 16 januari 2023;
6. AP News, “*‘Leave no Tigrayan’: in Ethiopia, an ethnicity is erased*”, 7 april 2021;
7. Kaart Adigrat – busstation en Shewit Hotel;
8. Casestudie – 6 kebelle’s van Adigrat;
9. “*Piazza*” in Adigrat;
10. Viering van Meskel in Adigrat;
11. Universiteit in Adigrat;
12. Cathedral of the Holy Saviour, Adigrat.

3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de Richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de Richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de Richtlijn 2013/32/EU. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen te worden gelezen. De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen.

De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis. De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ, C-277/11, *M.M. tegen Minister for Justice, Equality and Law Reform, Ireland, Attorney General*, arrest van 22 november 2012, punten 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Tenslotte bepaalt artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet dat wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan: “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven; b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek; d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”

4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.1. Artikel 48/3, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967.”

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag. Luidens artikel 1, A (2) van dit verdrag is een vluchteling elke persoon *“die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waar hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.”*

4.2. Het beschermingsverzoek is gebaseerd op verzoekers vrees voor vervolging omwille van zijn Tigray-etnie. Volgens zijn verklaringen was zijn vader een Trigray strijder en werd hij omwille van diens activiteiten voor het eerst in mei 2021 opgepakt en 25 dagen vastgehouden en vervolgens vrijgelaten. In juni 2021 werd verzoeker volgens zijn verklaringen opnieuw opgepakt en gevraagd andere Tigreërs in Addis Abeba aan te wijzen en vervolgens na tien dagen weer vrijgelaten. Een derde keer werd verzoeker opgepakt en 45 dagen vastgehouden en gefolterd op een onbekende plaats waarna verzoeker wist te ontsnappen. Daarop werd verzoekers vrouw gearresteerd en vijf of zes dagen vastgehouden om informatie over verzoeker te verkrijgen.

4.3. Verzoeker verklaart de Ethiopische nationaliteit te hebben en van Tigray-etnie te zijn. Verzoeker werd gehoord met behulp van een tolk Amhaars. Zijn verklaarde identiteit en nationaliteit worden niet betwist door de commissaris-generaal in tegenstelling tot zijn verklaring tot de Tigray- etnie te behoren.

In de bestreden beslissing wordt geen geloof gehecht aan de beweerde Tigray- etnie van verzoeker omdat hij geen Tigrinya, de voertaal in Tigray, blijkt te spreken, hij geen enkele kennis blijkt te hebben over de Tigray-regio en hij ook wat de gebeurtenissen in Tigrya betreft, hij zeer op de vlakte blijft en ook op die manier niet kan aantonen voeling te hebben met de regio.

4.3.1. Met betrekking tot de vaststelling dat verzoeker geen Tigrinya blijkt te spreken, wijst verzoeker op het feit dat hij nog heel jong was toen hij Adigrat verliet en opgroeide in Addis Abeba waar het Amhaars wordt gesproken en hij gaandeweg zijn kennis van het Tigrinya verloor. Verzoeker verklaarde tijdens het persoonlijk onderhoud dat hij geboren is in Adigrat, dat blijkens de beschikbare landeninformatie in Tigray ligt, en op vijfjarige leeftijd verhuisde naar Addis Abeba om bij zijn tante te gaan wonen (notities PO, p. 5). Hij verklaart verder dat zijn beide ouders tot de Tigray-etnie behoorden en dat hij met zijn ouders Tigrinya sprak als kind maar het nu niet meer spreekt (notities PO, p. 10). Hij verklaart verder dat hij ook toen hij nog in Adigrat woonde Amhaars sprak met zijn vader omdat in de buurt van het busstation, waar zij toen woonden, de mensen Amhaars spreken (notities PO, p. 10). Volgens verzoeker sprak zij vader vaak in het Amhaars omwille van zijn werk als chauffeur in verschillende delen van Ethiopië. Ook zijn moeder sprak Amhaars vanwege haar werk volgens verzoeker, maar met elkaar spraken zijn ouders Tigrinya (notities PO, p. 12). Verzoeker verklaarde zelf dat hij enkel cijfers en groeten kende in het Tigrinya (notities PO, p. 11) en uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat hij in het Tigrinya niet verder dan acht kon tellen en 3 groeten kende maar verder niet het woord voor school en huis kende (notities PO, p. 11). In de bestreden beslissing wordt overwogen dat het feit dat verzoeker actueel zo goed als geen Tigrinya spreekt de geloofwaardigheid van zijn verklaringen over de taal die zijn ouders spraken schaadt en dat het opmerkelijk is dat zijn ouders ook in Adigrat met elkaar Amhaars spraken en besloten dat het gegeven dat *“u het Tigrinya allerminst machtig bent kan dan ook beschouwd worden als een sterke indicatie voor de ongeloofwaardigheid van de door u aangehaalde Tigrayan etnische achtergrond”*. Verzoeker slaagt er niet in deze motieven, die pertinent zijn te weerleggen in het verzoekschrift. Hij beperkt zich immers tot het louter citeren van zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud en dus het herhalen van deze verklaringen zonder de motieven in de bestreden beslissing in een ander daglicht te plaatsen. Door zijn verklaringen te herhalen toont verzoeker niet aan dat de commissaris-generaal het ten onrechte opmerkelijk vindt dat zijn ouders ondanks het feit dat zij beiden tot de Tigray- etnie behoorden, ook in Adigrat met elkaar Amhaars hebben gesproken. De loutere verwijzing naar het feit dat verzoeker vijf jaar was toen hij Adigrat verliet volstaat evenmin om te doen besluiten dat de commissaris-generaal ten onrechte stelt dat zijn uiterste beperkte notie van het Tigrinya verbaast aangezien hij de taal als kind wel sprak en het de eerste taal zou zijn geweest die hij leerde en ten onrechte besluit dat het gegeven dat hij het Tigrinya allerminst machtig is kan beschouwd worden als een sterke indicatie van ongeloofwaardigheid van zijn Tigrayan achtergrond.

4.3.2. Verder blijken verzoekers verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken en het CGVS over wanneer hij Adigrat zou verlaten hebben, niet eensluidend te zijn. In de bestreden beslissing wordt hierover als volgt gemotiveerd: *“Daarbij dient gewezen op het feit dat het opmerkelijk is dat u niet eenduidig bent over wanneer u precies vertrokken zou zijn uit Adigrat. Waar u voor de Dienst Vreemdelingenzaken aanhaalt op uw tweede reeds Adigrat te hebben verruild voor Addis Abeba (verklaring DVZ vraag 10), blijkt voor het Commissariaat-generaal dat u pas op uw vijfde de stad heeft verlaten. Hoewel het slechts een beperkt verschil betreft blijft het opmerkelijk dat u dit niet duidelijk weet te stellen”*. Zelfs al is het verschil met

betrekking tot de leeftijd waarop verzoeker Adigrat verliet nog beperkt is, dan nog is het opmerkelijk dat hij dit niet eenduidig wist te situeren in zijn opeenvolgende verklaringen. Verzoeker baseert zijn verzoek om internationale bescherming volledig op zijn beweerde Tigray etnie en het profiel van zijn vader. Zijn verblijf in Adigrat, hoe kort ook, is daarbij een belangrijk element. Zelfs indien verzoeker op het ogenblik van zijn vertrek hoe dan ook in beide versies zeer jong was, kan redelijkerwijze verwacht worden dat hij dit nu op volwassen leeftijd zou weten wanneer precies hij Adigrat zou hebben verlaten, te meer hij verklaarde dat zijn broer en vader er waren blijven wonen. Er kan redelijkerwijze verondersteld worden dat hij de precieze omstandigheden en datum van zijn vertrek naar Addis Abeba in de loop der jaren zou gereconstrueerd worden. Verzoekers jonge leeftijd op het ogenblik van zijn vertrek doet hieraan geen afbreuk.

Verder wordt in de bestreden beslissing gewezen op het feit dat hij zijn geboortestad maar zeer vaagweg weet te situeren nu hij enkel kan aangeven dat Adigrat in Tigray ligt, op weg naar Eritrea en verder geen plaatsen of dorpen in de omgeving van Adigrat weet te noemen en dat de plaatsen in Tigray culturele en geschiedkundige elementen die hij aanhaalt eerder elementen zijn die iedereen in Ethiopië over de regio te horen krijgt, zonder er bijkomende persoonlijke toetsen aan toe te voegen. Verzoeker weet deze motieven in de bestreden beslissing niet te weerleggen door louter zijn verklaringen over deze plaatsen, culturele en geschiedkundige elementen te citeren. Met dit betoog weerlegt hij immers niet dat het om zaken gaat die elkeen in Ethiopië te horen krijgt over de Tigray regio en dat hij hiermee niet aantoonde dat hij een specifieke band zou hebben met Tigray waaruit zijn Tigray etnie zou kunnen blijken. Waar in het verzoekschrift nog wordt gewezen op het feit dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud verwees naar een hotel en piazza in Adigrat alsook een busstation in de buurt van het ouderlijk huis waar hij zou gewoond hebben tot hij vijf jaar oud was, kan dit niet volstaan om zijn Tigray- etnie aannemelijk te maken. Voor zover de prints van google maps lijken overeen te stemmen met verzoekers verklaringen op dit punt en voor zover hieruit zou kunnen afgeleid worden dat verzoeker bekend is met bepaalde plaatsen in Adigrat, kan hieruit niet als dusdanig blijken dat verzoeker tot de Tigray- etnie zou behoren, nu hij deze kennis ook op een andere manier zou kunnen hebben verworven. Waar verzoeker betoogt dat zijn verklaring bij de DVZ met betrekking tot de dood van zijn moeder in het deel staat van de notities van het interview bij de DVZ waar hij geen kopie van kreeg waardoor hij niet kon nagaan of alles correct genoteerd werd, kan verzoeker gevolgd worden in zoverre hij stelt dat het geen doorslaggevend element is, temeer nu uit het voorgaande is gebleken dat hij zijn geboortestad maar zeer vaagweg kan situeren en zijn kennis over de cultuur, geschiedenis en steden in Tigray elementen betreffen die elkeen in Ethiopië over de regio te horen krijgt.

4.3.3. Voorts stelt de Raad vast dat verzoekers verklaringen met betrekking tot het conflict in Tigray weinig overtuigend zijn en hij niet verder komt dan een aantal algemene verklaringen over het verloop van het conflict, geen specifieke gebeurtenissen in zijn beweerde geboortestad Adigrat kan opnoemen, ook al zou zijn vader er tot 2021 gewoond hebben en zou hij zelf gevochten hebben bij het EPRD en is er blijkbaar niet van op de hoogte dat Eritrese troepen Adigrat onder controle hadden in juni 2022 zoals blijkt uit het artikel Nova News – *“Ethiopia: Eritrean forces enter Tigrè from the northern border, Adigrat bombed”* van 7 september 2022 dat werd toegevoegd aan het administratief dossier. In tegenstelling tot wat in de bestreden beslissing wordt gesteld werd verzoeker niet specifiek gevraagd naar de aanwezigheid van Eritrese troepen, maar wel *“Naast ENDF en de Tigray krachten, vochten er nog anderen?”* waarop hij antwoordde *“Ik hoorde dat de Eritrese strijdkrachten er waren”* (notities PO, p. 20). Zoals in het verzoekschrift wordt opgemerkt, vermeldde verzoeker dus wel de Eritrese krachten als één van de actoren in het conflict, maar dit neemt niet weg dat hij dit niet van meet af aan als een belangrijke actor vermeldde en er niet van op de hoogte was dat zij de controle hadden over Adigrat. Indien verzoeker daadwerkelijk van Tigray origine zou zijn en zijn vader zich zou hebben aangesloten bij het Tigray Defence Force eind 2020 en in 2021 zou zijn overleden zoals hij verklaart, is het weinig geloofwaardig dat hij dermate weinig belangstelling zou hebben gesteld in het verloop van het conflict in Tigray, dat hij er niet van op de hoogte zou zijn dat de Eritrese troepen Adigrat onder controle hadden. Dat hij niet aanwezig was in Adigrat tijdens deze gebeurtenissen, zoals in het verzoekschrift in essentie wordt betoogd, kan zijn gebrek aan kennis en interesse hierover, gelet op het voorgaande niet verklaren en volstaat niet om de motieven van de bestreden beslissing op dit punt te weerleggen.

Verzoeker verklaarde dat voor zijn geboorte zijn vader een strijder was en lid was van de EPRD in Tigray, maar daarna ermee gestopt is als chauffeur begon. In het huidige conflict zou zijn vader zich eind 2020 aangesloten hebben bij de Tigray Defence Force in Kolatembel (notities PO, p. 19). Hij verklaarde ook dat zijn vader in 2021 overleed (notities PO, p. 8) maar dat hij niets weet over wat hij precies deed, waar hij gestationeerd was en wat er precies met hem gebeurde. Er werd hem enkel verteld dat hij gedood werd en immigranten in Libië, soldaten die uit Tigray ontsnapt waren, vertelden verzoeker dat hij als een martelaar was gestorven in Tembel (notities PO, p. 19). Verzoeker legt geen enkel document neer met betrekking tot zijn vader, noch met betrekking tot diens activiteiten als chauffeur of als strijder. Verzoekers verklaringen over de activiteiten van zijn vader als strijder, die zeer vaag zijn, worden dus evenmin ondersteund door enig documentair bewijs. Verzoeker verklaarde nog dat *“iedereen weet dat hij een strijder was”* en dat hij door de administratie was gekend omdat hij in 2015-2016 *“land heeft gevraagd in mijn buurt”* maar ook dat *“met de nieuwe overheid, die functionarissen werden vervangen door nieuwe. Ik weet niet waar ze nu zijn”*. Gevraagd

wie nog in de administratie bleef en die zijn vader kende vermeldt verzoeker B. maar stelt ook dat hij verzoeker en zijn vader voordien nooit problemen heeft bezorgd (notities PO, p. 19).

De Raad kan de bestreden beslissing bijtreden waar wordt gesteld dat verzoeker niet weet aan te tonen hoe zijn vader op heden nog steeds de aandacht zou hebben getrokken van de federale autoriteiten en bijgevolg ook niet aannemelijk maakt dat hij omwille van de activiteiten van zijn vader zelf zou zijn geïdентificeerd omwille van zijn vaders activiteiten. In de bestreden beslissing wordt hierover als volgt gemotiveerd: *“Tot slot weet u ook op basis van uw verklaringen omtrent de vervolgingsfeiten die u zou hebben gekend niet te overtuigen uit Tigray afkomstig te zijn. U verklaart vervolgd te zijn omwille van uw etnische achtergrond en omwille van uw vader en zijn activiteiten tijdens de oorlog. U verklaart dat er geen andere redenen waren voor uw vervolging (NPO p.23). Ook hier is de informatie die u kan verschaffen zo beperkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door u aangehaalde feiten. Uw vader zou vroeger een vrijheidsstrijder zijn geweest en om die reden nog steeds onder de aandacht staan van de federale autoriteiten. Buiten zijn voormalige activiteiten weet u echter niet aan te tonen hoe uw vader op heden nog steeds hun aandacht zou hebben getrokken. U verklaart dat de huidige overheid op de hoogte is van zijn voormalige activiteiten en dat ‘iedereen’ weet dat hij een strijder was (NPO p.23). U heeft het daarbij echter over de voormalige administratie en weet niet aan te geven hoe huidige overheidsfunctionarissen uw vader zouden kennen (NPO p.24). Wanneer hierop wordt doorgevraagd blijkt dat slechts één persoon binnen de lokale administratie uw vader zou kennen. Deze persoon zou u of uw vader voordien nooit enige problemen hebben bezorgd (NPO p.25). U weet voorts niets te verduidelijken hoe de lokale autoriteiten op de hoogte zouden zijn geweest van het feit dat uw vader zich op vandaag opnieuw bij de strijd zou hebben aangesloten (NPO p.29-30). U blijft steken in de louter verklaring dat het geweten zal zijn. Zodoende weet u niet aan te tonen op welke manier uw vader zou gezocht worden en hoe dat er vervolgens voor gezorgd zou hebben dat ook u de aandacht zou hebben getrokken. Zeker aangezien uw vader niet bij u inwoonde en u verklaart zelf allerminst politiek actief te zijn (NPO p.18). Zelfs uw vader zou voor de oorlog uitbrak niet politiek actief zijn geweest (NPO p.18). Evenmin wist u te overtuigen dat u louter op basis van uw etnie de aandacht zou hebben getrokken. U verklaart dat de etnie vermeld staat op de identiteitskaart en dat in de buurt geweten was dat u van Tigray afkomstig was maar weet daarbuiten geen enkel element aan te halen waaruit uw afkomst zou kunnen afgeleid worden. U groeide namelijk op in Addis Abeba en spreekt enkel Amhaars. Niet alleen weet u niet hoe uw vader gekend zou zijn bij de federale overheid, evenmin weet u om welke reden hij hun aandacht zou hebben getrokken. U verklaart dat zij specifiek naar u op zoek waren omwille van uw vader (NPO p.30), maar u weet echter niet te verduidelijken wat zij precies van uw vader wilden of waarvan zij hem juist beschuldigden. U weet geenszins te verduidelijken om welke reden uw vader zo gewild was door de Ethiopische autoriteiten (NPO p.26). Evenmin weet u waarom dit specifiek in mei 2021 zou zijn begonnen, u verklaart namelijk voordien geen problemen te hebben gekend en weet daarbij enkel naar de algemene situatie te verwijzen (NPO p.26). Ook in deze zijn uw verklaringen derhalve zodanig weinig gepersonaliseerd dat hier geen geloof aan kan worden gehecht”. Verzoeker slaagt er niet in deze motieven, die correct zijn en steun vinden in het administratief dossier, te weerleggen. Dat hij uitgebreide verklaringen over het werk en de activiteiten van zijn vader aflegde zoals hij betoogt in het verzoekschrift, kan absoluut niet blijken uit de lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud, zoals hierboven uiteengezet. Integendeel blijkt uit de in het verzoekschrift geciteerde verklaringen van verzoeker dat hij hierover enkel wist te zeggen dat hij lid was van het EPRD en in de vorige oorlog reed met zware voertuigen, wat bezwaarlijk als uitgebreid kan worden beschouwd. Verder blijkt uit het voorgaande ook dat hij zelf verklaarde niets te weten over zijn vaders activiteiten als strijder tijdens de huidige oorlog. Voorts beperkt verzoeker zich tot het louter citeren van zijn verklaringen over zijn vaders aanvraag voor land in 2015-2016 en de ene persoon in de administratie bleef die hem en zijn vader nog zou kennen, zonder evenwel concreet aan te geven hoe hieruit zou kunnen blijken dat zijn vader in mei 2021 toen de problemen voor verzoeker zouden begonnen zijn nog in de aandacht zou gestaan hebben van de Federale autoriteiten, laat staan dat verzoeker hierdoor geïdентificeerd zou zijn. Dat de situatie chaotisch was en er sprake was van willekeurige aanwijzingen als aanhangers van het TPLF kan gelet op het voorgaande niet volstaan om aan te tonen dat verzoeker zou zijn geïdентificeerd omwille van de activiteiten van zijn vader.*

Tenslotte dient in navolging van de bestreden beslissing te worden vastgesteld dat verzoeker verklaarde een identiteitskaart te hebben, waarop de geboorteplaats staat en deze te hebben achtergelaten in Ethiopië (notities PO, p. 22). Verzoeker verklaarde hierover ook dat zijn etniciteit op zijn identiteitskaart staat en dat hij op deze wijze zou kunnen worden geïdентificeerd als Tigrayan (notities PO, p. 23). De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker dit document niet heeft voorgelegd bij het CGVS en deze evenmin voorlegt in de procedure bij de Raad. Evenmin maakt verzoeker melding van enige poging die hij zou hebben ondernomen om dit document alsnog te bekomen dan wel een andere document dat zijn identiteit en etnie zou kunnen staven. Vermits zijn beschermingsverzoek is gebaseerd op zijn beweerd etnie en de problemen die daaruit zouden zijn voortgevloeid en gelet op de bovenstaande vaststellingen met betrekking tot zijn verklaringen hierover en de beschikbare landeninformatie waaruit blijkt dat ook in Addis Abeba personen die tot de Tigray etnie behoren geïdентificeerd werden voor de vredesovereenkomst en ook daarna met anti-Tigray propaganda en discriminatie geconfronteerd worden, is de vraag hoe verzoeker zou geïdентificeerd kunnen worden als Tigreër, in tegenstelling tot wat verzoeker betoogt, wel degelijk relevant. Hierboven is immers gebleken dat hij

niet aannemelijk maakt tot de Tigray etnie te behoren. Verzoeker maakt evenmin aannemelijk hoe hij, die geen Tigrinya spreekt en geen persoonlijke banden met de Tigray regio of cultuur aannemelijk maakt, in Ethiopië als een Tigreeër zou kunnen worden geïdentificeerd. Verzoekers theoretische betoog dat hij behoort tot een specifieke sociale groep in de zin van artikel 48/3 § 4, d) van de Vreemdelingenwet en dat de commissaris-generaal zich ten onrechte beperkt tot de sociale perceptie-aanpak in strijd met de UNHCR-richtlijnen is bijgevolg niet dienstig.

In acht genomen verzoekers verklaringen en de aan het verzoekschrift toegevoegde documenten, cumulatief beoordeeld in het licht van de beschikbare landeninformatie met betrekking tot Ethiopië stelt de Raad vast dat verzoeker zijn beweerde Tigray- etnie niet aannemelijk maakt en evenmin aannemelijk maakt dat zijn vader omwille van diens betrokkenheid bij de strijd in Tigray door de federale autoriteiten zou geïdenteerd zijn. Bijgevolg maakt verzoeker evenmin aannemelijk dat hij omwille van zijn beweerde Tigray- etnie en de activiteiten van zijn vader als Tigray-strijder in Addis Abeba zou zijn geïdenteerd en drie maal gearresteerd. Verzoekers betoog in het verzoekschrift dat zijn verklaringen over zijn opeenvolgende arrestaties niet op hun geloofwaardigheid zijn onderzocht is bijgevolg niet dienstig aangezien hierboven werd vastgesteld dat de commissaris-generaal op goede gronden tot de conclusie is gekomen dat verzoeker zijn Tigray- etnie en de activiteiten van zijn vader als Tigray-strijder niet aannemelijk heeft gemaakt. In dit verband dient ook te worden opgemerkt dat het verzoekschrift zich grotendeels beperkt tot het citeren van verzoekers verklaringen hierover, en te poneren dat deze verklaringen geloofwaardig zijn en een aanzienlijk deel van het persoonlijk onderhoud in beslag namen. Dergelijk algemeen betoog doet geen afbreuk aan het voorgaande waarbij om de hoger uiteengezette redenen werd vastgesteld dat verzoeker zijn beweerde Tigray- etnie niet aannemelijk heeft gemaakt.

Uit het voorgaande volgt dat de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6 § 4 van de Vreemdelingenwet niet vervuld zijn en dat verzoeker het voordeel van de twijfel niet kan gegund worden.

4.4. In acht genomen wat voorafgaat, kan voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

5.1. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoeker geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat hij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

5.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat hij zijn voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Ethiopië zou hebben gekend.

5.3. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij terugkeert naar zijn land van herkomst, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een *“ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”*.

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Diakité*, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 43).

In het arrest *Elgafaji* heeft het Hof van Justitie een onderscheid gemaakt tussen twee situaties: - de situatie waar *“er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op de in artikel 15, sub c, van de richtlijn bedoelde ernstige bedreiging zou lopen”* (HvJ 17 februari 2009 (GK), *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, C-465/07, pt. 35; HvJ 30 januari 2014, C-285/12, *Aboubacar Diakité v. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen*, pt. 30); en - de situatie waarbij

rekening wordt gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker en waarbij het HvJ heeft gepreciseerd dat *“hoe meer de verzoeker eventueel het bewijs kan leveren dat hij specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, hoe lager de mate van willekeurig geweld zal zijn die vereist is opdat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming”* (HvJ 17 februari 2009 (GK), *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, nr. C-465/07, pt. 28). Verder heeft het Hof ook geoordeeld dat het begrip ‘willekeurig geweld’ inhoudt dat het geweld zich kan uitstrekken tot personen ongeacht hun persoonlijke situatie, namelijk dat een persoon kan worden geraakt door het geweld ongeacht zijn/haar persoonlijke omstandigheden (HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, *Elgafaji*, pt. 34; HvJ 10 juni 2021, C-901/19, *C.F. en D.N.*, pt. 26).

Met betrekking tot de toepassing van artikel 48/4 § 2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de bestreden beslissing het volgende: *“Tot slot kan er opgemerkt worden dat uit de informatie waarover het Commissariaatgeneraal beschikt (zie **COI Focus “ETHIOPIE. De algemene situatie in Addis Abeba” van 10 maart 2022**, (beschikbaar op https://www.cgira.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_ethiopie_de_algemene_situatie_in_addis_abeba_20220328.pdf), blijkt dat de veiligheidssituatie in de hoofdstad Addis Abeba over het algemeen goed is, ondanks bestaande politieke spanningen en het geweld in verschillende regio's van het land. In november 2020 brak een conflict uit in de regio Tigray nadat het Ethiopische federale leger er – met de steun van Amhaarse regionale troepen en milities en het Eritrese leger – binnenviel. Eind oktober 2021 vallen Dessie en Kombolcha, twee steden in de regio Amhara gelegen op de hoofdweg tussen de haven van Djibouti en Addis Abeba, in handen van de Tigray-troepen. Nadat de Tigray-troepen en het OLA (Oromo Liberation Army) – die in augustus 2021 een alliantie aangaan – de hoofdstad naderen, kondigt de federale regering op 2 november 2021 de nationale noodtoestand af. Een massale mobilisatiecampagne, de inzet van drones en de aanwezigheid van premier Abiy Ahmed aan de frontlijn doen het tij keren. De federale troepen en hun bondgenoten slagen erin een reeks steden te heroveren op de Tigray-troepen, die zich begin december 2021 terugtrekken naar de regio Tigray terwijl de Oromo-strijders zich meer concentreren op het westen en het zuiden van de regio Oromia. Hiermee ebt de dreiging van vijandelijkheden in Addis Abeba weg en op 15 februari 2022 wordt de nationale noodtoestand opgeheven. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er in de hoofdstad Addis Abeba actueel geen internationaal of binnenlands gewapend conflict aan de gang is, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Actueel bestaat er voor burgers in de hoofdstad Addis Abeba aldus geen reëel risico om slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt”*.

De Raad stelt vast dat verzoeker geen informatie bijbrengt waaruit kan blijken dat bovenstaande analyse niet langer correct zou zijn of dat de commissaris-generaal uit de beschikbare landeninformatie de verkeerde conclusies heeft getrokken.

De in het verzoekschrift geciteerde en toegevoegde landeninformatie heeft voornamelijk betrekking op de situatie in de Tigray regio en de blijvende aanwezigheid van Eritrese troepen in deze regio en de weigering van regionale troepen in de Amhara regio om de wapens neer te leggen. Verzoeker verklaarde evenwel sinds zijn vijfde in Addis Abeba, dat niet in de Amhara regio ligt, te hebben gewoond. De informatie in het verzoekschrift die betrekking heeft op de situatie in Addis Abeba ligt in dezelfde lijn als diegene waarop de bestreden beslissing is gebaseerd. In zoverre verzoeker benadrukt dat er sprake is van een etnische zuiveringscampagne gericht tegen etnische Tigreërs en de anti-Tigray propaganda benadrukt, kan worden volstaan met te verwijzen naar het voorgaande waarbij werd vastgesteld dat verzoeker zijn beweerde Tigray-etnie niet aannemelijk maakt.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat er voor hem zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Ethiopië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c), van de Vreemdelingenwet.

6. Met betrekking tot de door verzoeker ingeroepen schending van de formele, uitdrukkelijke motiveringsplicht merkt de Raad het volgende op. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991, die onder meer stellen dat beslissingen met redenen omkleed moeten zijn, hebben tot doel de betrokkenen een zodanig inzicht in de motieven van de beslissingen te verschaffen, dat zij in staat zijn te weten of het zin heeft zich tegen die beslissingen te verweren met de middelen die het recht hen verschaft. Ze verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze. Het begrip *“afdoende”* impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Hetzelfde geldt voor de ingeroepen schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet. *In casu* dient te worden vastgesteld dat de bestreden beslissing zowel in rechte als in feite gemotiveerd is. Uit het betoog van de verzoeker blijkt dat hij de motieven van deze beslissing kent en begrijpt. Hij is er immers in geslaagd middelen aan te wenden die de deugdelijkheid van de opgegeven motieven betreffen. Het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht is dus bereikt. Een schending van de formele motiveringsplicht wordt niet aangetoond.

Wat betreft de door verzoeker aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel blijkt uit het administratief dossier dat verzoeker op het CGVS werd gehoord. Tijdens dit gehoor kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die Amhaars machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over verzoekers' land van herkomst en op alle dienstige stukken. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan, kan dus niet worden bijgetreden.

Wat de aangevoerde schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet betreft, wijst de Raad erop dat hierin wordt gesteld dat er een duidelijke aanwijzing is dat de vrees voor vervolging gegrond is en het risico op ernstige schade reëel is indien een verzoeker in het verleden reeds werd vervolgd, of reeds ernstige schade heeft ondergaan, of reeds rechtstreeks is bedreigd met dergelijke vervolging of met dergelijke schade, tenzij er goede redenen zijn om aan te nemen dat die vervolging of ernstige schade zich niet opnieuw zal voordoen. De Raad verwijst naar wat hierboven werd besproken en waaruit volgt dat verzoeker zijn beweerde Tigray- etnie en de problemen die hieruit zouden zijn voortgekomen voor zijn vertrek uit Addis Abeba niet aannemelijk maakt. Bijgevolg is verzoekers verwijzing naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet niet dienstig.

7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig maart tweeduizend vierentwintig door:

K. POLLET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. POLLET